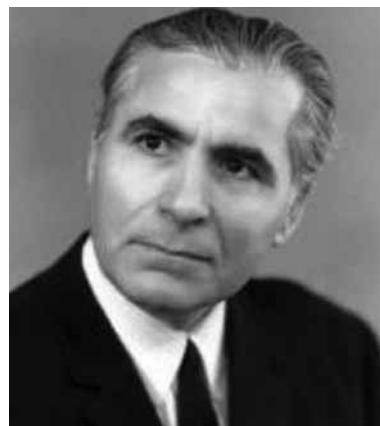

Cənub həsrəti ilə yasayan şair!

Əli Tudənin doğum günüdür...

zirliyində işləyir. "Ana dili" kitabının tərtibində və çap olunmasında xüsusi rol oynayır.

Bundan əlavə, Əli Tudə İran tarixində ilk dəfə olaraq Təbrizdə Milli Filarmoniya yaradıb. O, "Öz gözlərimle" kitabında yazıb: "Bu tekçə Təbrizdə deyil, bütün İranda açılan ilk filarmoniya idi. Səlondakılar intizarla səhnəyə baxır, əllerindəki konsert proqramını dönə-dönə oxuyurdular. Ancaq proqramda yazılmamış bir çıxış da vardı. Bu da konsert başlamazdan əvvəl milli hökumətin lideri Seyid Cəfər Pişəverinin edəcəyi nitq idi. Bunu yalnız filarmoniyanın müdürüyyəti bildirdi".

Milli hökumət onu ali mükafatla, "21 Azər" medali ilə təltif edir. O zaman Əli Tudə-

nin 22 yaşı vardı... Üzünə gülən taleyi yenə ondan üz döndərir. Qanlar bahasına qurulmuş hökuməti süqut edir. Əli Tudənin üsyankar ruhlu kitabları mətbəədə yandırılır. Şah onun barəsində xüsusi fərman verir: "Tutuldugu anda məhkəməsiz-filansız qətlə yetirilsin!".

O, yenidən Azərbaycana üz tutur. Budəfəki mühacirlik Əli Tudə üçün ömürlük taleyə çevrilir.

*Hər kəsin öz qibləsi var,
Mənim qibləm Vətəndir -*
deyən şair ayrılığın həsrətini köksündə gəzdirib və bütün yaradıcılığı boyu Vətən, Cənub həsrəti mövzusuna sadiq qalıb. Poeziya yolunda yorulmadan çalışan şair böyük Əli Tudə irsi qoyub getdi. "Cənub nəğmələri", "Məhbusların son sözü", "Arazın o təyində", "Qəzəb", "Təbriz yolu", "Mühacir qeyrəti", "Mənim səsim", "Yarımçıq das-tan" - bir sözlə, 40-dan çox kitabın müəllifi kimi ədəbiyyat tariximizdə yer aldı.

Şair 1996-ci il fevralın 26-da vəfat edib. Onun yaradıcılıq yolu nəsillər üçün örnəkdir. Ədəbi əsərlərindən, həyat və yaradıcılığından oxuyub-öyrənməli hələ çox şey var.

Bu gün Azərbaycan mü-hacir ədəbiyyatının görkəmli nümayəndəsi Əli Tudənin doğum günüdür. Ömrü boyu azadlıq duyuları və Cənub həsrəti ilə yaşayıb-yaradan şairin anadan olmasının 99-cu ildönümü tamam olur. O, 1924-cü il yanvarın 31-də Bakı şəhərində anadan olub. Əslən İrandan olan valideynləri 20-ci əsrin əvvəllərində Bakıya köçüb. Uşaq yaşlarında valideynlərini itirən şair nənəsinin himayəsində böyüyüb.

13 yaşı olanda Əlinin şeirləri qəzetlərdə çap olunub. Ancaq bu sevincin ömrü uzun çökmir. Ötən əsrin 30-cu illərində başlayan qanlı represiyalar onların da talelərini, yollarını dəyişir. Əli nənəsi ilə birləkə İrana sürgün olunur. Mühacir həyatı onun tale payı olur. Orada da Əlini sakit həyat gözləmir. Ata yurdı Savalan dağının etəyindəki Çanaxbulaq kəndində təsərrüfat işləri ilə məşğul olur. Sonra bir müddət Ərdəbəldə fəhləlilik edir, vaxt tapan kimisi isə ürəyindən şüzlən şeirləri kağıza köçürür.

*Sən ey baxıb neçə yerə,
Nəsə xəbər alan dünya!
Heç demirsən bircə kərə,
Nə təhərdi balan, dünya!*

1940-ci illərdə İranda başlanan milli azadlıq hərəkatı Əlinin həyatında yeni bir səhifə açır. Şair milli ruhda yazdığı şeirləri ilə xalqı mübarizəyə səsləyirdi. 1945-ci il dekabrın 12-də Cənubi Azərbaycanda milli hökumət qurulur. Xalqını, millətini ürək-dən sevən Əli milli hökumətin Maarif Na-